

ת"פ 40370/02/16 - מדינת ישראל נגד חיים חגג (המנוח), מוסא סאבא, 29782000

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 40370-02-16 מדינת ישראל נ' חגג(המנוח) ואח'
תיק חיצוני: פמ"צ 655/16

לפני כבוד השופט ערפאת טאהא
המבקשת מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז צפון- פלילי
נגד המשיבים
הטוענות לזכות ברכוש
1. חיים חגג (המנוח),
2. מוסא סאבא, 29782000
ע"י ב"כ עוה"ד ניר לזר
3. ינוגוס מלכה בקייה,
ע"י ב"כ עוה"ד יובל זמר
4. רניה מוסא,
ע"י ב"כ עוה"ד ניר לזר

החלטה

לפניי בקשת חילוט רכוש לפי סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון").

רקע עובדתי

1. ביום 21.3.2022 הוכרע דינם של המשיבים 1 ו-2 והם הורשעו בביצוע העבירות הבאות: **רישום כוזב במסמכי תאגיד**, עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (5 מקרים); **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין (10 מקרים); **התכנסות לשם הברחה**, עבירה לפי סעיף 207 לפקודת המכס [נוסח חדש] (להלן: "פקודת המכס") (10 מקרים); **הברחה**, עבירה לפי סעיפים 211(א) ו-211(א)(2) לפקודת המכס (10 מקרים); **סילוק טובין חבי מכס או השמדתם**, עבירה לפי סעיף 210(א) לפקודת המכס (10 מקרים); **עבירות מכס אחרות** לפי סעיפים 212(א)(1), 212(א)(4), 212(א)(6), 212(א)(9) לפקודת המכס (15 מקרים), **ובעבירות** לפי סעיפים 212(א)(10), 212(א)(13) לפקודת המכס (10 מקרים); **הוצאת חשבוניות מס שלא כדין בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיפים 117(ב)(3) ו-117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מס ערך מוסף"); **מרמה ותחבולה במטרה להשתמש מתשלום מס בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיפים 117(ב)(8) ו-117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף (10 מקרים); **קשירת קשר לביצוע פשע ועוון**, עבירה לפי סעיפים 499(א)(1) ו-499(א)(2) לחוק העונשין;

1. **הלבנת הון**, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (10 מקרים); **עשיית פעולה ברכוש אסור**, עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון (10 מקרים).
2. ביום 23.10.2022 נגזר דינם של המשיבים 1 ו-2 בגין העבירות בהן הורשעו והוטלו עליהם עונשי מאסר לריצוי בפועל, מאסרים מותנים וקנסות כספיים. המשיבים 1 ו-2 הגישו ערעורים על פסק הדין לבית המשפט העליון שטרם נדונו.
3. ביום 1.3.2023 הלך המשיב 1, חיים חג'ג', לעולמו.
4. כתב האישום הוגש במקור אף נגד המשיבה 3. ברם, עניינה של המשיבה 3 הופרד בהתאם להחלטה מיום 2.1.2019, ההליך הפלילי בעניינה תלוי ועומד בפני כב' השופט חנא סבאג וטרם ניתנה הכרעת דין בעניינה.
5. בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה המדינה (להלן: "**המבקשת**" או "**המדינה**") לחלט את רכושם של המשיבים 1 ו-2 מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון.
- בקשת החילוט בנוגע למשיב 1 כללה את הנכסים הבאים: נכס נדל"ן בגוש 40862 חלקה 4 תת חלקה 2 (דירה ברח' הרצל 28- חיפה) אשר היה רשום על שם אשתו של המשיב 1, ורדה חג'ג' (להלן: "**הדירה בחיפה**"); נכס נדל"ן בגוש 21025 חלקה 56 (בית בישוב ראש הנקרה) - הרשום על שם בקייה מלכה, הטוענת לזכות ומשיבה 3 לבקשה (להלן: "**הווילה בראש הנקרה**"); רכב גראנד שירוקי מ.ר. 9021669 שנת ייצור 2009 (להלן: "**רכב הגראנד שירוקי**"); רכב אופל מ.ר. 4670334 שנת ייצור 2015 (להלן: "**רכב האופל**"); כספים במזומן בסכום של ₪ 1,879,800 אשר נתפסו בבית בו התגוררו המשיב 1 והמשיבה 3 בעפולה; סך ₪ 17,200 במזומן אשר נתפס ברשות המשיב 1.
6. החלטת חילוט בנוגע לדירה בחיפה ניתנה ביום 5.9.2022 וזאת משלא הוגש תצהיר של טוען לזכות. על כן, החלטה זו לא תעסוק בחילוט הדירה בחיפה.
7. בקשת החילוט בנוגע למשיב 2 התייחסה לשני נכסי נדל"ן כדלקמן: נכס בגוש 5290, חלקה 42 (דירה ברח' הרוחם 17, בלוד) - הרשום על שמם של המשיב 2 והמשיבה 4, רעייתו- ראניה סאבא, בחלקים שווים (להלן: "**הדירה ברוח' רותם**"); נכס בגוש 4548, חלקה 17 (דירה ברח' בן יהודה, לוד) - רשום על שם המשיב 2 בלבד (להלן: "**הדירה ברוח' בן יהודה**"). המשיבה מס' 4 היא, כאמור, בת זוגו של המשיב מס' 2, אינה נאשמת בהליך הפלילי וצורפה להליך החילוט בהיותה טוענת לזכות ברכוש המשיב 2.
8. ביום 19.9.2016 הגישה המדינה בקשה למתן צו זמני ברכוש לפי סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון וחיקוקים נוספים. בקשה זו נדונה בפני כב' השופטת תמר נסים שי, במסגרתה עתרה המדינה למתן צו מניעה זמני ברכוש שביקשה לחלט בהליך העיקרי שהתנהל לפניי. במסגרת הדיון בבקשה זו, הגישו המשיבים תגובות בצירוף תצהירים,

למעט המשיבה 3 שתגובתה הוגשה ללא תצהיר. במסגרת הדיונים שהתקיימו בבקשה הגיעו הצדדים להסכמה, כי הרכבים הרשומים על שם המשיבה 3 (רכב האופל ורכב הגרנד שירוקי) יימכרו והתמורה בגינם תוחזק בידי המדינה עד תום ההליכים המתנהלים נגד המשיבים 1 ו- 2. כן ניתנו צווי מניעה זמניים בנוגע ליתר הרכוש.

9. במסגרת שמיעת הראיות בשאלת העונש נחקרו המשיבים 2 ו- 4 על תצהיריהם בנוגע לבקשת החילוט. על אף האמור קבעתי בגזר הדין (סעיף 46), כי בקשת החילוט בנוגע למשיבים 1 ו- 2 מחייבת הכרעה בשאלות משפטיות וקנייניות מורכבות ועל כן, הוריתי על הפרדת הדיון בבקשת החילוט באופן שהיא תידון בנפרד מההליך הפלילי. בהתאם לכך קבעתי דיון נוסף בבקשת החילוט אליו זומנו הנידונים וכל הטוענים לזכות. הדיון בבקשת החילוט נדחה מספר פעמים, בין היתר נוכח טענות שונות שהעלתה המשיבה 3 באשר לעיתוי שמיעת בקשת החילוט נוכח הממצאים שקבעתי בהכרעת הדין וכן נוכח אי הגשת תצהיר מטעמה במועדים הקבועים בחוק. מכל מקום, דיון ההוכחות האחרון בבקשת החילוט התקיים ביום 3.5.2023 בסיומו הוריתי על הגשת סיכומים בכתב: הטוענים לזכות תחילה ואחריהם המדינה. סיכומים כאמור הוגשו מטעם המשיבים 2 ו- 4, סיכומים מטעם המשיבים 1 ו- 3 לא הוגשו עד היום, וסיכומים מטעם המדינה הוגשו ביום 20.7.2023.

10. המשיב 2 העלה בסיכומיו טענות לפגמים שנפלו בהליך שמיעת בקשת החילוט. לטענתו, משנשמעו עדותו וטענותיו במסגרת ההליך הפלילי, לא היה מקום להפרדת הדיון בבקשת החילוט ולקביעת מועד נוסף לשמיעת בקשת החילוט בעניינו והיה על בית המשפט לתת את החלטתו במסגרת גזר הדין. המשיך המשיב 2 וטען, כי משהפריד בית המשפט את הדיון בבקשת החילוט, הוא הפך למשיב בבקשה. בהתאם לכך, היה על המדינה לסכם את טענותיה תחילה והוא אחריה. בניגוד לסדר זה הורה בית המשפט כי המשיבים יסכמו את טענותיהם תחילה ואחריהם המדינה. בכך נפגעו זכויותיו הדיוניות והמהותיות.

11. אין בסיס לטענות אלה. סעיף 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים החל על בקשת החילוט שלפני קובע, כי אם טען אדם שאינו הנידון לזכות ברכוש ובית המשפט ראה כי בירור הטענות עלול להקשות על המשך הדיון בהליך הפלילי, רשאי הוא לקבוע שהדיון בבקשת החילוט יופרד מההליך הפלילי. בסעיף 46 לגזר הדין קבעתי, כי ההכרעה בבקשת החילוט מחייבת הכרעה בסוגיות קנייניות מורכבות ועל כן, הוריתי כי בקשת החילוט תידון בהליך נפרד. בהתאם לתקנה 5(א), משנקבע כי המשך הדיון בבקשת החילוט יהיה בהליך נפרד, יש לקבוע דיון בבקשת החילוט ולהודיע על הדיון הן לנידון והן לטוען לזכות. כך פעל בית המשפט. משהוריתי על הפרדת הדיון בבקשת החילוט מההליך הפלילי קבעתי דיון בבקשת החילוט וזימנתי לדיון את הנידונים ואת הטוענים לזכות. קביעת דיון נוסף וזימון הנידונים והטוענים לזכות לאותו דיון הייתה, אם כן, מחויבת נוכח הוראות התקנות. אשר לסדר הטיעון, תקנה 4(ב) קובעת כי התביעה תביא את ראיותיה ואת טענותיה לאחר הנידון והטוען לזכות וכך הוריתי. אילו סבר המשיב 2 כי סיכומי המדינה מצדיקים הגשת סיכומי תשובה מטעמו, יכול היה לבקש מבית המשפט להתיר לו להגיש סיכומי תשובה, כאמור בסיפא של תקנה 4(ב). אף שהמשיב 2 טען כי הגשת סיכומים מטעמו לפני שהמדינה סיכמה את טענותיה פגעה בזכויותיו הדיוניות והמהותיות, הוא לא ראה לנכון, משום מה, לבקש להגיש סיכומי תשובה לסיכומי המדינה. על כן, יש לדחות את טענת המשיב 2, כי נפלו פגמים בהליך שמיעת בקשת החילוט וכי פגמים אלה פגעו בזכויותיו הדיוניות והמהותיות.

12. מאחר שעסקינן בשני נידונים ובשתי טוענות לזכות, כאשר כל טוענת לזכות מתייחסת לאחד משני הנידונים, אתייחס תחילה לבקשת החילוט בעניינו של המשיב מס' 1 והטוענת לזכות ברכושו, היא המשיבה 3 ולאחר מכן אתייחס לבקשת החילוט בנוגע למשיב 2 ולטוענת לזכות ברכושו, היא המשיבה 4.

בקשת החילוט בעניינו של המשיב 1

13. כזכור, בקשת החילוט נגעה לרכבים, כסף מזומן ולווילה בראש הנקרה. תחילה אתייחס לרכבים ולאחר מכן אתייחס לכספים במזומן שנתפסו בביתם של המשיבים 1 ו-3 ולווילה בראש הנקרה.

הרכבים

14. אשר לרכב הגרנד שירוקי, מדובר ברכב שהיה בבעלות המשיב 1. רכב זה נמכר בהסכמת הצדדים והתמורה בגינו מוחזקת בידי המדינה. לא הוגשו התנגדויות לחילוט התמורה שהתקבלה בגין רכב זה. על כן, אני מקבל את בקשת החילוט בנוגע לתמורה שהתקבלה ממכירת רכב הגרנד שירוקי ועל העברתה למדינה.

15. אשר לתמורה שהתקבלה ממכירת רכב האופל, המדינה לא עתרה בסיכומיה לחילוט תמורה רכב זה. על כן, הבקשה לחילוט התמורה כתמורה שהתקבלה ממכירת רכב שבבעלות המשיב 1, נדחת. יחד עם זאת, ההליך הפלילי נגד המשיבה 3 טרם הסתיים ועל כן, ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים ביום 18.2.2020 בדיון שהתנהל בפני כב' השופטת תמר נסים שי ושלפיהן, התמורה שהתקבלה ממכירת הרכב תוחזק בידי המדינה עד תום ההליכים, תישאר על כנה עד סיום ההליכים נגד המשיבה 3.

כספים במזומן בסכום של ₪ 17,200

16. משלא הוגשה התנגדות לבקשת המדינה לחילוט סכום זה, ומשאין טוען לזכות בסכום זה, אני מקבל את בקשת המדינה ומורה על חילוט הסכום כמבוקש.

כספים במזומן בסכום של ₪ 1,879,800 והווילה בראש הנקרה

17. הכספים במזומן בסכום של ₪ 1,879,000 נתפסו בבית שבו התגוררו המשיבים 1 ו-3 בעפולה. המדינה עתרה לחילוט הכספים, והסתמכה בעניין זה על סעיף 144 להכרעת הדין, שם קבעתי כי מקור הכספים הוא בביצוע העבירות בהן הורשע המשיב 1. במקרה זה, כך נטען, קמה לבית המשפט סמכות כפולה להורות על חילוט הכספים, הן מכוח חוק איסור הלבנת הון כחילוט בשווי, והן מכוח סעיף 93 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), המאפשר חילוט של כספים שהופקו בעבירה. לעניין

הוויילה בראש הנקרה טענה המדינה, כי חרף העובדה שהוויילה רשומה על שם המשיבה 3, בפועל היא בבעלותו של המשיב 1. בעניין זה, הסתמכה המדינה על הכרעת הדין, שם קבעתי כי הוויילה בבעלותו המלאה של המשיב 1 וכי רישומה על שם המשיבה 3 נעשה ממניעים שאינם כשירים ואין ברישום זה כדי להעניק לה זכות בתום לב בנכס. לטענת המדינה, מאחר שעסקינן בנכס שבוצעה בו עבירת הלבנת הון, יש להורות על חילוטו בהתאם לסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון.

18. הבאתי את טענות המדינה לעניין הכספים שנתפסו בביתו של המשיב 1 ולעניין הוויילה בראש הנקרה כמקשה אחת מאחר שטענות המשיבה 3 בנוגע לשני נכסים אלה זהות. לעניין מקור הכספים ששימשו אותה לבניית הוויילה בראש הנקרה והכספים שנתפסו בבית בעפולה טענה המשיבה 3, כי מדובר בכספים שקיבלה במתנה מבן זוגה לשעבר, המנוח יעקב יהל ז"ל. לטענתה, היא חיה בזוגיות עם המנוח יעקב יהל במשך 12 שנים, וזאת עד לפטירתו. במשך תקופה זו העביר לה המנוח כספים רבים במזומן, בסכום כולל של כ- 8 מיליון ₪. כספים אלה שימשו אותה, כך לטענתה, לבניית הוויילה בראש הנקרה, ויתרת הכספים הם אלה שנתפסו על ידי המשטרה בעת ביצוע החיפוש בבית בעפולה. כן הסתמכה המשיבה 3 לעניין בעלותה בוויילה על נסח הרישום מלשכת רישום המקרקעין שבו היא רשומה כבעלת הזכויות בנכס.

19. בהכרעת הדין התייחסתי לכספים שנתפסו בדירה שבה התגוררו המשיבים 1 ו- 3 וקבעתי, כי מקור הכספים הוא בעבירות אשר הורשע בהן המשיב 1. בהכרעת הדין אף קבעתי, כי המשיב 1 לא הסביר את מקור הכסף שנמצא ברשותו, וטענתו כי את הכספים קיבלה המשיבה 3 מבן זוגה לשעבר, יעקב יהל ז"ל, נדחתה בהעדר כל ראיה התומכת בה. לעניין הדירה קבעתי בהכרעת הדין, כי אף שאין מחלוקת כי בניית הוויילה החלה לפני ביצוע העבירות בהן הורשע המשיב 1, הוכח מעל לכל ספק סביר כי בבניית הבית, שיפוצו ואבזורו הושקעו כספים רבים במזומן שמקורם בעבירות בהן הורשע המשיב 1, וזאת במטרה להסוות את מקור הכספים ולהלבינם. נוכח הממצאים שבהכרעת הדין, ברור כי אם יידחו טענות המשיבה 3 לבעלותה בנכסים אלה (הוויילה בראש הנקרה והכספים במזומן שנתפסו בבית בעפולה), החילוט יהיה חילוט מלא ולא בשווי.

20. כפי שיפורט להלן, לא עלה בידי המשיבה 3 להוכיח את בעלותה בכספים שנתפסו בבית בעפולה ובוויילה בראש הנקרה על אף העובדה כי הוויילה רשומה על שמה בלשכת רישום המקרקעין. המשיבה 3 לא הציגה ולו בדל של ראיה התומך בטענותיה בדבר קבלת כספים כלשהם מהמנוח יעקב יהל, בוודאי לא בסכומים להם היא טוענת. התצהיר שהגישה המשיבה 3 בתמיכה לטענות אלה הוא תצהיר לאקוני, שאין בו פירוט כלשהו באשר לסכומי הכסף שהעביר לה כביכול המנוח יעקב יהל, למועדים שבהם הועברו הכספים, כיצד העביר לה המנוח יעקב יהל את אותם כספים, מהיכן הביא המנוח את הכספים והיכן היא החזיקה בכספים אלה במשך השנים שבהן היא הייתה בזוגיות עם המנוח יעקב יהל. לתצהיר אף לא צורפה ולו אסמכתא אחת שיש בה כדי לתמוך בטענות המשיבה 3 בדבר קבלת כספים בסכומים כאלה או אחרים מהמנוח יעקב יהל. עולה, אם כן, כי אין בתצהיר שצורף מטעם המשיבה 3 כדי להוכיח דבר.

21. בנוסף לעובדה שהמשיבה 3 מסרה תצהיר לאקוני שאין בו פירוט כלשהו מלבד טענה סתמית שקיבלה את כספי בניית הוויילה מהמנוח יעקב יהל, המשיבה 3 עשתה רושם שלילי ביותר בעדותה ולא נתתי אמון כלשהו בגרסתה. זאת

ועוד, גרסתה של המשיבה 3, שהיא החזיקה במיליוני שקלים אותם קיבלה מהמנוח יעקב יהל, התבררה כגרסה שקרית שנועדה לאפשר לה לזכות בנכסים שאין לה זיקה אליהם. במהלך שמיעת הראיות התברר, כי המשיבה 3 הגישה למוסד לביטוח הלאומי תביעה לקבלת גמלה בטענה שהייתה ידועה בציבור של המנוח יעקב יהל. בעקבות תביעה זו נחקרה המשיבה 3 ביום 30.9.2014 על ידי המוסד לביטוח הלאומי ובחקירתה טענה, כי אין לה רכוש משותף עם המנוח יעקב יהל, אם כי במהלך החיים המשותפים הוא נהג לקנות לה בגדים ואוכל ולשלם את חובותיה. בשום שלב בחקירה לא טענה המשיבה 3, כי המנוח יעקב יהל העביר לה כספים כלשהם, בוודאי לא בסכומים שהצטברו ל- 8 מיליון ₪.

זאת ועוד, לאחר פטירתו של המנוח יעקב יהל התנהלה בין המשיבה 3 ובין אלמנתו שיחה במהלכה ביקשה המשיבה 3 מהאלמנה לחתום על מסמך המאשר כי היא (המשיבה 3) הייתה ידועה בציבור של המנוח (תמליל השיחה הוגש וסומן ת/284). במהלך השיחה וכדי לשכנע את האלמנה לחתום על אותו מסמך טענה המשיבה 3, כי המנוח יעקב יהל השאיר אותה ללא כלום וכי אין לה מה לאכול. גרסה זו שומטת את הבסיס מתחת לטענותיה של המשיבה 3 שלפיהן היא קיבלה מהמנוח סכומי כסף נכבדים, שהצטברו לסכום של 8 מיליון ₪.

יתירה מכך, בעת תפיסת הכספים במהלך ביצוע צו החיפוש בבית בעפולה נשאלה המשיבה 3 של מי הכספים ותשובתה הראשונה הייתה: **"זה לא שלי, זה לא שלי"** (דו"ח פעולה שערכה צילי אקו ביום 1.2.2016 - ת/263). גם לשאלה ישירה של נטלי לוי למי שייכים הכספים שנתפסו בביתה השיבה המשיבה 3 **"זה לא שלי"** (ת/58 - מזכר מיום 1.2.2016). רק בהמשך ובחלוף מספר דקות טענה המשיבה 3, כי הכספים הם שלה וכי היא קיבלה אותם מיעקב יהל.

22. הזיגזג בחקירה והסתירות בגרסאות המשיבה 3 באשר למקור הכספים ובאשר למהות מערכת היחסים בינה ובין יעקב יהל מלמדים, כי הגרסה, שלפיה קיבלה כספים במיליוני שקלים מיעקב יהל, היא גרסת כזב שאין לה אחיזה במציאות.

23. זאת ועוד, במהלך ביצוע החיפוש בבית שבו התגוררו המשיבים 2 ו-3 בעפולה נתפסו מסמכים רבים וביניהם הסכם הלוואה פיקטיבי שכביכול נכרת בין המשיבה 3 ובין אדם בשם מנשה דלאל ושלפיו הלוואה מנשה דלאל למשיבה 3 סכום של 2 מיליון ₪ לצורך בניית הווילה. גרסתה של המשיבה 3 שלפיה בניית הווילה מומנה באופן מלא מכספים שקיבלה מבן זוגה לשעבר, המנוח יעקב יהל, אינה עולה בקנה אחד עם העובדה שנערך הסכם הלוואה פיקטיבי לצורך הסוואת מקור הכספים ששימשו לבניית הווילה. אילו היה ממש בטענת המשיבה 3, שהיו לה כספים אותם קיבלה מבן זוגה הקודם ושאפשרו לה לבנות את הווילה, מדוע היה צורך בעריכת הסכם הלוואה בסכום של 2 מיליון ₪ ומדוע היה צורך בעריכת הסכם הלוואה פיקטיבי. גרסת המשיבה אף אינה מתיישבת עם טיטת הסכם הלוואה שנתפסה בביתו של חיים חג'ג' ושבה נכתב כי חיים חג'ג' מתחייב להלוות למשיבה 3 סכום של 160,000 ₪, וסכומים נוספים אם יידרשו, לצורך בניית הבית בראש הנקרה והשלמתו. כאשר עומתה עם מסמכים אלה התכחשה המשיבה 3 להסכם עם מנשה דלאל. לעניין טיטת ההסכם עם חיים חג'ג' טענה, כי לפעמים היא הייתה מקבלת ממנו כספים בזמן שהמנוח יעקב יהל לא היה בארץ. כן טענה המשיבה 3, כי המשיב 1 נהג להחתים אותה על מסמכים שאינה יודעת מה תוכנם. לא נתתי אמון בתשובות אלה של המשיבה. מדובר בתשובות שלא נתמכו בבדל ראייה ועומדות בסתירה חזיתית עם המארג הראייתי שפורט לעיל ושיפורט בהמשך ואשר מוכיח מעל לכל ספק סביר כי בניית הווילה

בראש הנקרה והכספים שנתפסו בבית בעפולה מקורם בעבירות בהן הורשע המשיב 1.

24. אל מול טענות הכזב של המשיבה 3, הציגה המדינה מארג ראייתי שלא הותיר כל ספק כי מי שמימן את בניית הווילה בראש הנקרה, מי שהיה אחראי על הבנייה, מי שיזם את הפרויקט ומי שליווה את הקבלנים היה המשיב 1. לא זו בלבד שהמשיב 1 מימן, ליווה ותכנן את בניית הווילה, בשיחות רבות שצוטטו בהכרעת הדין הוא התייחס לווילה זו כנכס שלו שבו הוא השקיע מיליונים רבים של שקלים. להלן אפרט חלק מהראיות שהובאו בהכרעת הדין ואשר מוכיחות מעל לכל ספק סביר כי המשיב 1 הוא הבעלים של הווילה וכי הוא השקיע בבנייתה כספים רבים שמקורם בעבירות שבהן הורשע בתיק זה:

א. שיחה מס' 1647 מיום 13.1.2016 אשר התנהלה בין המשיב 1 ובין חברו משה יחזקאל. משיחה זו עלו שלוש עובדות: הראשונה, חיים חג'ג' מתייחס לווילה בראש הנקרה כווילה שהיא בבעלותו; השנייה, חיים חג'ג' כבר השקיע בווילה 6 מיליון שקל אם כי הוא סבור כי השווי שלה הרבה יותר מזה; השלישית, הווילה עדיין בשלבי בנייה ובנייתה טרם הסתיימה;

ב. בשיחה מס' 30 מיום 13.12.2015 סיפר המשיב 1 למשיבה 3 על התקדמות עבודות הבנייה בבית, על הים שנראה מהמרפסת, על הצורך לחפות בשיש את הקיר האחורי שהגינה משקיפה עליו ועל שיחה שהייתה לו עם מוסא, המהנדס שתכנן את הבית בראש הנקרה וליווה את בנייתו, ושה המליץ מוסא על חיפוי כל הקיר האחורי בשיש. שיחה זו מלמדת באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי המשיב 1 התייחס לווילה כווילה שבבעלותו, הוא זה שהשקיע בה כספים רבים, הוא נמצא בקשר עם המהנדס ויתר בעלי המקצוע שאת שירותיהם הוא שכר, והוא זה שקיבל את ההחלטות בכל הקשור לבנייתה;

ג. בשיחה מס' 507 מיום 23.12.2015 שהתנהלה בין המשיב 1 ובין המשיבה 3 סיפר המשיב 1 למשיבה 3 על הרווח הנאה שהוא הפיק מעסקאות הטבק, ועשה חישובים של הכספים שהרוויח מעסקאות אלה עד אותה עת. בהמשך ישיר לחישובים אלה אמר המשיב 1 למשיבה 3, כי מדובר במספרים יפים וכי "**זה מרגיע בגלל שאני מוציא על הבית מלא, מלי**". השיחה מלמדת הן על היקף ההשקעה שהמשיב 1 השקיע בווילה והן על מקור הכספים שהושקעו בה;

ד. בשיחה מס' 537 מיום 23.12.2015 סיפר המשיב 1 למשיבה 3 על צו הפסקת עבודות שניתן על ידי הוועדה המקומית לתכנון ובניה בשל חריגות בנייה. בשיחה מיום 31.12.2015 (שיחה מס' 929) עדכן המשיב 1 את המשיבה 3 על פגישת התחשבות שהייתה לו עם מוסא ותאמר, וציין כי החשבון הכולל של תאמר יגיע למיליון ₪ (תאמר הוא אחד הקבלנים שביצעו עבודות בנייה בווילה בראש הנקרה). כן עדכן המשיב 1 את המשיבה 3 ביציקה שבוצעה באותו יום ובעבודות נוספות שנותר לבצע. שיחות אלה מלמדות כי המשיב 1 השקיע מיליוני שקלים בבניית הווילה בראש הנקרה ובאבזורה, כי עבודות הבנייה בוצעו בזמן ביצוע העבירות בהן הורשע, וכי עבודות אלה מומנו מכספים שהרוויח המשיב 1 מביצוע אותן עבירות.

25. סוף דבר, אני מקבל את הבקשה ומורה על חילוט הווילה בראש הנקרה והכספים שנתפסו בבית בעפולה, בסכום של 1,879,800 ₪.

בקשת החילוט בעניינו של המשיב 2

26. בבקשת החילוט עתרה המדינה לחלט שני נכסי נדל"ן השייכים למשיב 2 בעיר לוד: דירה ברח' רותם, ודירה ברח' בן יהודה. לטענתה, מדובר בשתי דירות הרשומות בלשכת רישום המקרקעין בבעלות המשיב 2 כאשר הדירה שברח' רותם רשומה בבעלותו ובבעלותה של המשיבה 4 (בת זוגו של המשיב 2) בחלקים שווים. לעניין הדירה ברח' רותם, הרשומה במחציתה על שם המשיב 2, טענה המדינה כי יש להורות על חילוט חלקו של המשיב 2 בדירה בלבד, כחילוט בשווי בהתאם לסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון. בכל הנוגע לדירה ברח' בן יהודה, טענה המדינה כי יש להורות על חילוט הנכס כולו מאחר שהקניין הוא של המשיב 2 בלבד ורשום על שמו. המדינה ביקשה לחלט נכס זה בשווי בהתאם לסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון.

27. המשיבים 2 ו-4 טענו מנגד, כי אין להורות על חילוט הנכסים, וזאת מאחר שהם נרכשו בטרם ביצעו העבירות בהן הורשע המשיב 2. נטען, כי על בית המשפט לאזן בין זכות הקניין של הפרט אל מול תכלית התפיסה ולהחליט אם אין מקום להורות על שחרור הרכוש התפוס אף שמתקיימת עילה לחילוטו, וזאת במטרה לצמצם את הפגיעה בזכות הקניין של בעל הנכס. לאשר לדירה ברח' בן יהודה, הרשומה על שם המשיב 2 בלבד, טענו המשיבים, כי חילוט דירה זו מהווה פגיעה ממשית במשיבה 4, שאינה צד להליך הפלילי, וזאת מאחר שהיא הבעלים של מחצית הזכויות בדירה מכוח חזקת השיתוף. על פי הנתען, הדירה נרכשה בסכום של 330,000 ₪ כאשר סכום של 147,000 ₪ שולם על ידה ומחשבונה. לתמיכה בטענה זו הציגה המשיבה 4 אישור על העברת סכום של 147,000 ₪ ביום 6.11.2014 מחשבונה לחשבון עו"ד רוזנברג שייצג את המוכרים בעסקת הרכישה. לטענת המשיבים, משהוכח כי תמורת הדירה מומנה על ידי שני בני הזוג ובמהלך החיים המשותפים, יש להכיר בזכויות המשיבה 4 בדירה זו למרות העובדה שהדירה נרשמה על שמו של המשיב 2 בלבד בלשכת רישום המקרקעין.

28. דין טענות המשיבים 2 ו-4 להידחות. הדירה ברח' בן יהודה רשומה על שמו של המשיב 2 בלבד. רישום הזכויות על שמו של המשיב 2 הוא אקט קונסטטיטוטיבי אשר יוצר את זכות הקניין. הטענה כי למרות הרישום יש לראות במשיבה 4 כבעלת זכויות במחצית הדירה, דינה להידחות. על הצדדים חל המשטר הקבוע בחוק יחסי ממון משאלה נישאו שנים לאחר כניסתו לתוקף. בחוק יחסי ממון בחר המחוקק בשיטת השיתוף הדחוי, שמשמעותה הפרדה מוחלטת של נכסי בני הזוג במהלך הנישואין (סעיף 4), ורק עם פקיעת הנישואין מתחלק הרכוש בין בני הזוג על פי שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט נכסים מסוימים המפורטים בחוק (סעיף 5). האיזון נעשה על דרך שומת נכסיו של כל אחד מבני הזוג ותשלום הפרש (סעיף 6) (רע"א 8672/00 שהלה אבו רומי נ' ח'אלד אבו רומי, נו(6) 175 (2002)). בענייננו, הדירה ברח' בן יהודה רשומה על שמו של המשיב 2 בלבד. מאחר שהמשיבים 2 ו-4 עדיין נישואים ומנהלים משק בית משותף, הרי בהתאם להוראת סעיף 4 לחוק יחסי ממון, אין למשיבה 4 זכויות בדירה זו.

העובדה שהדירה ברח' בן יהודה נרכשה במהלך החיים המשותפים ושהתמורה בגינה שולמה בחלקה מכספים שנמשכו מחשבון הבנק של המשיבה 4, אינם מסייעים למשיבים. המשיבים 2 ו-4 בחרו לרשום את הדירה על שמו של המשיב 2

בלבד ובכך הם גילו את דעתם כי הדירה היא בבעלותו בלבד, לפחות כל עוד המשיבים נישואים ומנהלים משק בית משותף. אילו התכוונו המשיבים שהבעלות בדירה תהיה משותפת, הם היו רושמים את הדירה על שם שניהם, בדיוק כפי שנעשה בנוגע לדירה ברח' רותם, שהזכויות בה נרשמו על שם שני המשיבים. זאת ועוד, אין בפי המשיבה 4 טענה, כי רישום הדירה ברח' בן יהודה על שמו של המשיב 2 נעשה שלא על דעתה או שלא בידיעתה. מאחר שרישום הדירה ברח' בן יהודה על שמו של המשיב 2 בלבד נעשה בהסכמת ובידיעת המשיבה 4, בכך גילו הצדדים, כאמור, את רצונם ואת כוונתם כי הבעלות בדירה תהיה של המשיב 2 בלבד.

29. כזכור, המשיבים 2 ו-4 טענו כי אין לחלט את הנכסים מאחר שמדובר בנכסים כשרים וחוקיים שנרכשו לפני ביצוע העבירות בהן הורשע המשיב 2. טענה זו יש לדחות. בע"פ 8312/17 ברהמי בנימין נ' מדינת ישראל (17.4.2018) (להלן: "עניין בנימין") נקבע, כי ניתן לחלט כל רכוש של הנידון אם הוא הורשע בעבירה לפי חוק איסור הלבנת הון, ובלבד ששווי החילוט לא יעלה על הערכים המנויים בסעיפים 21(א)(1) ו- 21(א)(2). בעניין זה נקבע:

"...החילוט בשווי הרכוש האסור, מרחיב את סמכות החילוט בחוק איסור הלבנת הון על פני מקבילתה בסעיף 36א לפקודת הסמים. בעוד שסעיף 21(ב) לחוק מגדיר "רכוש של הנידון" - כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו", דהיינו, גם רכוש שאינו קשור בעבירה.."
(סעיף 41 לפסק הדין בעניין בנימין).

בסעיף 46ג לפסק הדין סיכם השופט עמית את ההלכה כדלקמן:

"חילוט: סעיף 21(א) לחוק - אם הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4 לחוק איסור הלבנת הון, ניתן להורות על חילוט רכוש מתוך רכושו. כפי שפורט, לעניין סוג הרכוש שניתן לחלט, סעיף 21(א) לחוק דומה מאוד בלשונו לסעיף 3(א), הגם שהוא רחב יותר בהיותו חל גם על רכוש שיועד לשמש לצורך ביצוע העבירה או שיועד להיות מושג כתוצאה מביצוע העבירה. עוד יוער, כי הסעיף אינו מגביל עצמו לחילוט הרכוש הפיזי ששימש לביצוע העבירה או שהושג כתוצאה ממנה, אלא מאפשר לחלט רכוש של האדם שהורשע בשווי הרכוש האמור".

סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון מסמך, אם כן, את בית המשפט לחלט רכוש כשר וחוקי מתוך רכושו של הנידון שהורשע בעבירות לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק איסור הלבנת הון. כזכור, המשיב 2 הורשע בעבירות לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק איסור הלבנת הון ועל כן ניתן לחלט את הנכסים מושא הבקשה. לעניין שווי החילוט, בסעיף 209 להכרעת הדין העוסק בעבירות שביצע המשיב 2 לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק איסור הלבנת הון נקבע, כי המשיב 2 ביצע עבירות הלבנת הון בשווי כולל של כ- 23,000,000 ₪. מאחר ששווי זכויות המשיב 2 בשתי הדירות פחות משווי העבירות שבוצעו על ידו ושבהן הורשע, זכאית המדינה לחלט את מלוא זכויותיו של המשיב 2 בשני הנכסים הנ"ל.

סוף דבר

30. אשר על כן, אני מקבל את הבקשה, ומורה על חילוט הנכסים שלהלן:

רכוש המשיב 1

- א. נכס נדל"ן בגוש 21025 חלקה 56 (בית בישוב ראש הנקרה).
- ב. סך של 31,100 ₪ שהתקבל תמורת מכירת רכב גראנד שירוקי מ.ר. 9021669 שנת 2009.
- ג. כספים במזומן בסכום של 1,879,800 ₪ אשר נתפסו בבית בעפולה.
- ד. כספים במזומן בסכום של 17,200 ₪ אשר נתפסו ברשות המשיב 1.

רכוש המשיב 2

- א. מחצית הזכויות בנכס נדל"ן בגוש 5290, חלקה 41 (דירה ברח' הרותם 17, בלוד) - חילוט בשווי.
- ב. נכס נדל"ן בגוש 4548, חלקה 17 (דירה ברח' בן יהודה, לוד) - חילוט בשווי.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשפ"ד, 07 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.